

PAŃSTWOWY FUNDUSZ REHABILITACJI OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH

al. Jana Pawła II 13, 00-828 Warszawa

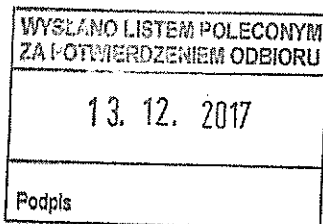
tel. centr.: 22 505 55 00

Certyfikat PN-EN ISO 9001:2009

www.pfron.org.pl

DW.050.22.2017.IGR
DW.271.2017

Warszawa, dnia 13.12.2017

Decyzja w sprawie interpretacji

art.33a w związku z art.33 ust.7 i 7a ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych

Na podstawie art.10 i 10a ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2168) Prezes Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (zwanego dalej PFRON lub Fundusz) stwierdza, że stanowisko Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowej z siedzibą w [] zwanej dalej Wnioskodawcą lub Spółką) zaprezentowane we wniosku z dnia 6 listopada 2017 r. o udzielenie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisu art.33a w związku z art.33 ust.7 i 7a ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. z 2016 r. poz. 2046 z późn.zm.) zwanej dalej ustawą o rehabilitacji - jest nieprawidłowe.

Uzasadnienie:

Pismem z dnia 6 listopada 2017 r. Wnioskodawca skierował do Prezesa Zarządu PFRON wnioski o udzielenie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisu art.33a w związku z art.33 ust.7 i 7a ustawy o rehabilitacji.

Wniosek swój Wnioskodawca skierował na podstawie art.10 i 10a ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Zgodnie z art.10 ust.1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej *przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu administracji publicznej lub państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie.*

W przedmiotowym wniosku Wnioskodawca przedstawił następujące zdarzenie przyszłe:

Spółka utraciła status zakładu pracy chronionej w dniu 1 lipca 2012 r. Jednocześnie, w związku osiągnięciem wskaźnika zatrudnienia osób niepełnosprawnych przekraczającego 25% oraz zatrudnienia ogółem przekraczającego 15 osób, Spółka zachowała zakładowy fundusz rehabilitacji osób niepełnosprawnych (zwany dalej jako ZFRON lub zakładowy fundusz rehabilitacji) oraz niewydatkowane środki tego funduszu. Było to jednoznaczne z brakiem obowiązku, po stronie Wnioskodawcy, wpłaty do PFRON niewykorzystanych środków zakładowego funduszu rehabilitacji oraz kwoty odpowiadającej kwocie wydatkowej ze środków ZFRON na nabycie, wytworzenie lub ulepszenie środków trwałych w związku z modernizacją zakładu, utworzeniem lub przystosowaniem stanowisk pracy dla osób niepełnosprawnych, budową lub rozbudową bazy rehabilitacyjnej, wypoczynkowej i socjalnej oraz na zakup środków transportu – w części która nie została pokryta odpisami amortyzacyjnymi, ustalonymi przy zastosowaniu stawek amortyzacyjnych wynikających z Wykazu rocznych stawek amortyzacyjnych. Obowiązek zwrotu kwot, o których mowa w ust.7 i 7a art.33 ustawy o rehabilitacji dotyczy jedynie przypadków likwidacji, upadłości albo wykreślenia z ewidencji działalności gospodarczej, jak też utraty statusu zakładu pracy chronionej i nieosiągnięcia stanu zatrudnienia ogółem w wysokości co najmniej 15 pracowników w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy oraz wskaźnika zatrudnienia osób niepełnosprawnych w wysokości co najmniej 25%. Wedle natomiast art.33a ustawy o rehabilitacji – przepisy art.33 stosuje się do pracodawców, o których mowa w art.33 ust.7b tejże ustawy. Na tej też podstawie Spółka wydatkowała całe środki (pieniądze) zakładowego funduszu rehabilitacji.

W związku z planowanym w 2018 r. rozwojem Wnioskodawcy oraz wzrostem zatrudnienia, istnieje prawdopodobieństwo nieosiągnięcia wskaźnika zatrudnienia osób niepełnosprawnych w wysokości co najmniej 25%. Zdaniem Wnioskodawcy, w takim przypadku przepisy art.33 ust.7 i 7a ustawy o rehabilitacji nie znajdą zastosowania – albowiem znalazły one do niego zastosowanie od dnia 1 lipca 2012 r. Przepisy art.33 ust.7 i 7a ustawy o rehabilitacji stosuje się do skonkretyzowanych zdarzeń prawnych u określonych podmiotów (zakładów pracy chronionej). Zdarzeniami tymi są: likwidacja, upadłość albo wykreślenie z ewidencji działalności gospodarczej. W przedmiotowym zdarzeniu – tj. rozwoju Spółki skutkującym nieosiągnięciem wskaźnika zatrudnienia osób niepełnosprawnych na poziomie co najmniej 25% - ze względu na przesłanki przedmiotowo-podmiotowe – nie zaistnieje po stronie Spółki zobowiązanie wobec PFRON, związane z zakładowym funduszem rehabilitacji nakładające obowiązek niezwłocznej wpłaty środków tego funduszu w razie likwidacji, upadłości albo wykreślenia z ewidencji działalności gospodarczej prowadzonego przez pracodawcę zakładu pracy chronionej lub utraty statusu zakładu pracy chronionej oraz kwoty odpowiadającej kwocie wydatkowanej ze środków zakładowego funduszu rehabilitacji na nabycie, wytworzenie lub ulepszenie środków trwałych w związku z modernizacją zakładu, utworzeniem lub przystosowaniem stanowisk pracy dla osób niepełnosprawnych, budową lub rozbudową bazy rehabilitacyjnej, wypoczynkowej i socjalnej oraz na zakup środków transportu – w części, która nie została pokryta odpisami amortyzacyjnymi, ustalonymi przy zastosowaniu stawek amortyzacyjnych wynikających z Wykazu rocznych stawek amortyzacyjnych.

W związku z powyższym zwrócono się z wnioskiem o rozstrzygnięcie następującej kwestii:

czy w związku z rozwojem Spółki skutkującym nieosiągnięciem wskaźnika zatrudnienia osób niepełnosprawnych w wysokości co najmniej 25 %, zaistnieją po stronie Spółki zobowiązania wobec PFRON, związane z ZFRON – nakładające obowiązek niezwłocznej wpłaty środków zakładowego funduszu rehabilitacji w razie likwidacji, upadłości albo wykreślenia z ewidencji działalności gospodarczej prowadzonego przez pracodawcę zakładu pracy chronionej lub utraty statusu zakładu pracy chronionej oraz kwoty odpowiadającej kwocie wydatkowanej ze środków funduszu rehabilitacji na nabycie, wytworzenie lub ulepszenie środków trwałych w związku z modernizacją zakładu, utworzeniem lub przystosowaniem stanowisk pracy dla osób niepełnosprawnych, budową lub rozbudową bazy rehabilitacyjnej,

wypoczynkowej i socjalnej oraz na zakup środków transportu – w części, która nie została pokryta odpisami amortyzacyjnymi, ustalonymi przy zastosowaniu stawek amortyzacyjnych wynikających z Wykazu rocznych stawek amortyzacyjnych?

Na tle przedstawionego zdarzenia przyszłego, stwierdzam co następuje:

Zgodnie z art.10 ust.1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej *przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu administracji publicznej lub państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie.*

Sytuacja prawna dysponenta zakładowego funduszu rehabilitacji – pracodawcy - może podlegać zmianom dotyczącym np. rodzaju działalności, zasad funkcjonowania czy formy organizacyjno-prawnej. Niektóre z tych zmian wpływają na możliwość dalszego dysponowania środkami ZFRON, a inne skutkują powstaniem obowiązku wpłat na PFRON. Kwestie te regulują: art.33 ust.7, 7a,7b, 8 i 8a ustawy o rehabilitacji.

Zgodnie z art.33 ust.7 ustawy o rehabilitacji w razie likwidacji, upadłości albo wykreślenia z ewidencji działalności gospodarczej prowadzonego przez pracodawcę zakładu pracy chronionej lub utraty statusu zakładu pracy chronionej niewykorzystane według stanu na dzień likwidacji, upadłości lub utraty statusu zakładu pracy chronionej środki ZFRON podlegają niezwłocznie wpłacie do PFRON, z zastrzeżeniem ust.7a i 7b.

Z kolei przepis art.33 ust.7a ustawy o rehabilitacji wskazuje, że na dzień zaistnienia okoliczności, o których mowa w ust.7 – wpłacie do Funduszu podlega także kwota odpowiadająca kwocie wydatkowanej ze środków ZFRON na nabycie, wytworzenie lub ulepszenie środków trwałych w związku z modernizacją zakładu, utworzeniem lub przystosowaniem stanowisk pracy dla osób niepełnosprawnych, budową lub rozbudową bazy rehabilitacyjnej, wypoczynkowej i socjalnej oraz na zakup środków transportu - w części, która nie została pokryta odpisami amortyzacyjnymi, ustalonymi przy zastosowaniu stawek amortyzacyjnych wynikających z Wykazu rocznych stawek amortyzacyjnych.

Przepisy art.33 ust.7 i 7a ustawy o rehabilitacji określają zatem podstawowy zakres obowiązku wpłaty na PFRON związanej z określoną zmianą organizacyjną u dysponenta

ZFRON. Z zaistnieniem którejkolwiek z przesłanek określonych w art.33 ust.7 ustawy o rehabilitacji co do zasady wiąże się powstanie zobowiązania z tytułu wpłaty w wysokości określonej w art.33 ust.7 i 7a ustawy o rehabilitacji, którą należy zgłosić w deklaracji DEK-II-a i wpłacić w terminie określonym w art.49 ust.2 ustawy o rehabilitacji, tj. w terminie do 20. dnia miesiąca następującego po miesiącu zaistnienia tych okoliczności.

Od tej zasady ustawodawca ustanowił jednak trzy wyjątki uregulowane odpowiednio: w art.33 ust.7b, 8 i 8a ustawy o rehabilitacji.

Pierwszy z tych wyjątków, będący przedmiotem niniejszej interpretacji, polega na zastosowaniu art.33 ust.7b ustawy o rehabilitacji pozwalającego zachować ZFRON i niewykorzystane środki tego funduszu pracodawcy, który utracił status zakładu pracy chronionej oraz osiąga stan zatrudnienia ogółem w wysokości co najmniej 15 pracowników w przeliczeniu na pełny wymiar czasu oraz wskaźnik zatrudnienia osób niepełnosprawnych w wysokości co najmniej 25%. Zatem w okresie, w którym taki pracodawca będzie spełniał łącznie warunki wskazane w art.33 ust.7b ustawy o rehabilitacji, to po jego stronie nie powstaje obowiązek zwrotu do PFRON niewykorzystanych środków zakładowego funduszu rehabilitacji oraz niezamortyzowanej wartości zakupionych środków trwałych, a środki zgromadzone na ZFRON może wydatkować aż do wyczerpania.

Do takiego pracodawcy, na podstawie art.33a ustawy o rehabilitacji, zastosowanie będą miały regulacje zawarte w art.33, jak m.in. dotyczące zasad tworzenia zakładowego funduszu rehabilitacji, obowiązków takiego pracodawcy, wydatkowania środków ZFRON, sankcji w przypadku niezgodnego z ustawą o rehabilitacji przeznaczenia środków tego funduszu, obowiązku wpłaty z ust.4c, podleganiu kontroli urzędów skarbowych lub celno-skarbowych. Art.33a ustawy o rehabilitacji nie pozostaje w kolizji z art.33 ust.7 i 7a ustawy o rehabilitacji, bowiem dotyka innej materii – wprowadza nakaz stosowania uregulowań zawartych w art.33 do pracodawców, którzy utracili status zakładu pracy chronionej oraz osiągają stan zatrudnienia ogółem w wysokości co najmniej 15 pracowników w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy oraz wskaźnik zatrudnienia osób niepełnosprawnych w wysokości co najmniej 25%. Natomiast w stosunku do pracodawców, którzy utracili status zakładu pracy chronionej, z mocy prawa powstaje obowiązek wpłaty do Funduszu, o której mowa w art.33 ust.7 i 7a ustawy o rehabilitacji – jednakże warunkowo może on zostać zawieszony w swojej realizacji w związku ze spełnianiem warunków co do struktury zatrudnienia określonych w art.33 ust.7b ustawy o rehabilitacji.

Jednocześnie należy pamiętać, że do byłych zakładów pracy chronionej stosuje się przepis art.38 ust.2a ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2016 r. poz.2032 z późn.zm.). Zgodnie z ww. przepisem, płatnicy, o których mowa w art.31, którzy utracili status zakładu pracy chronionej, zatrudniający osoby niepełnosprawne, kwoty pobranych zaliczek na podatek od przychodów tych osób oraz od zasiłków pieniężnych z ubezpieczenia społecznego wypłacanych przez tych płatników tym osobom:

- 1) za miesiące od początku roku do miesiąca włącznie, w którym dochód osoby niepełnosprawnej uzyskany od początku roku u tego płatnika przekroczył kwotę stanowiącą górną granicę pierwszego przedziału skali, o której mowa w art.27 ust.1, przekazują w wysokości:
 - a) 25 % na zakładowy fundusz rehabilitacji osób niepełnosprawnych – w przypadku płatników osiągających wskaźnik zatrudnienia osób niepełnosprawnych w wysokości od 25 do 30%,
 - b) 50% na zakładowy fundusz rehabilitacji osób niepełnosprawnych – w przypadku płatników osiągających wskaźnik zatrudnienia osób niepełnosprawnych w wysokości od 30 do 35%,
 - c) 75% na zakładowy fundusz rehabilitacji osób niepełnosprawnych – w przypadku płatników osiągających wskaźnik zatrudnienia osób niepełnosprawnych w wysokości od 35 do 40%,
 - d) 100% na zakładowy fundusz rehabilitacji osób niepełnosprawnych – w przypadku płatników osiągających wskaźnik zatrudnienia osób niepełnosprawnych w wysokości co najmniej 40%- w pozostałej części na zasadach określonych w ust.1;
- 2) za miesiące następujące po miesiącu, w którym dochód osoby niepełnosprawnej uzyskany od początku roku u tego płatnika przekroczył kwotę, o której mowa w pkt 1, kwoty pobranych zaliczek na podatek płatnicy przekazują na zasadach określonych w ust.1.

Na podstawie art.38 ust.2c ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych - przepisy ust.2a stosuje się w okresie 5 lat, licząc od końca roku, w którym płatnik utracił status zakładu pracy chronionej, jeżeli spełnia warunki określone w przepisach ustawy o rehabilitacji.

Jeżeli w jakimkolwiek okresie miesięcznym pracodawca, o którym mowa powyżej, przestanie spełniać chociażby jeden z warunków określonych w art.33 ust.7b ustawy o rehabilitacji, to tym samym przestanie istnieć przesłanka warunkowo wyłączająca powstanie zobowiązania z tytułu wpłaty określonej w art.33 ust.7 i 7a ustawy o rehabilitacji. Taki pracodawca będzie zatem zobowiązany do dokonania wpłaty, z tym że jej kwota będzie odpowiadała kwocie niewykorzystanych środków ZFRON wraz ze środkami w części niezamortyzowanej obliczonymi nie według stanu na dzień utraty statusu zakładu pracy chronionej, lecz na dzień zaprzestania spełniania warunków dotyczących struktury zatrudnienia określonych w art.33 ust.7b ustawy o rehabilitacji. Przesłanką powstania obowiązku wpłat będzie niespełnienie warunków dotyczących osiągnięcia wymaganego wskaźnika zatrudnienia osób niepełnosprawnych w wysokości co najmniej 25% przy zatrudnieniu co najmniej 15 pracowników w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy.

Bowiem należy mieć na uwadze, że przepis art.33 ust.7b ustawy o rehabilitacji nie wyłącza całkowitego braku obowiązku wpłaty wynikającej z przesłanek określonych w art.33 ust.7, lecz zawiesza warunkowo wykonanie tego obowiązku.

Zatem, jeśli Wnioskodawca wskutek planowanego rozwoju i wzrostu zatrudnienia przestanie spełniać przesłanki wskazane w art.33 ust.7b ustawy o rehabilitacji, to jego obowiązek wpłaty na PFRON podlega aktywowaniu, według stanu na dzień niespełniania warunków dotyczących struktury zatrudnienia, tj. nieosiągnięcia wskaźnika zatrudnienia osób niepełnosprawnych w wysokości co najmniej 25% oraz zatrudnienia ogółem w wysokości co najmniej 15 pracowników w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy. Wpłacie będą podlegać zarówno niewykorzystane środki zakładowego funduszu rehabilitacji, jak i kwota odpowiadająca kwocie wydatkowanej ze środków ZFRON na nabycie, wytworzenie lub ulepszenie środków trwałych w związku z modernizacją zakładu, utworzeniem lub przystosowaniem stanowisk pracy dla osób niepełnosprawnych, budową lub rozbudową bazy rehabilitacyjnej, wypoczynkowej i socjalnej oraz na zakup środków transportu - w części, która nie została pokryta odpisami amortyzacyjnymi, ustalonymi przy zastosowaniu stawek amortyzacyjnych wynikających z Wykazu rocznych stawek amortyzacyjnych.

Mając powyższe na uwadze, stanowisko
Spółki komandytowej z siedzibą w

Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
wyrażone w piśmie z dnia 6 listopada 2017 r.

w sprawie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów art. 33a w związku z art.33 ust.7 i 7a ustawy o rehabilitacji– **jest nieprawidłowe.**

W związku z powyższym, postanowiono jak w sentencji.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania Interpretacji. Organ w postępowaniu w sprawie urzędowej interpretacji nie może prowadzić żadnego postępowania dowodowego, bowiem przedmiotem postępowania nie jest ustalenie stanu faktycznego – stan ten jest stanem hipotetycznym, określonym przez wnioskującego o interpretację. Nie może go własnymi ocenami podważać, ustalać, uzupełniać ani też zmieniać w jakimkolwiek zakresie, nawet wówczas, gdy w oparciu o inne źródła, czy wiedzę znaną mu z urzędu, powziąłby uzasadnione wątpliwości co do zgodności przedstawionego przez przedsiębiorcę-wnioskodawcę stanu faktycznego z obiektywną rzeczywistością (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. z dnia 16 lipca 2009 r., sygn. Akt II SAB/Go 8/09).

Pouczenie:

Od niniejszej decyzji przysługuje Stronie, za pośrednictwem Prezesa Zarządu PFRON odwołanie do Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do jego wniesienia. Z dniem doręczenia Prezesowi Zarządu PFRON oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Z upoważnienia Prezesa Zarządu
Państwowego Funduszu Rehabilitacji
Osób Niepełnosprawnych
wz. Naczelnika Wydziału ds. Rozliczeń I

Renata Krupka

13 GRU. 2017